

Barcelona, 21 desembre 1946

Estimats fills: abix en ve rebre la vostra carta
No ho fet el camí amb tanta pressa com altres vegades.
no deu n'hi dò; no ens queríem. Si caduc 15 dies en trobar-nos
més una, tots agradable com aquesta, ja ens donariem per
bien contents.

de cosa per a explicar-te en tinc un criteri. Per que, per fer-te,
veig valer de silenciar mentre la censura preparava les tuts, om-
plint un llibre ben propuls, però en requet en parant tants i
tan temts nomenants les reaccions que s'aprenen tant a dius
com a fons d'Espanya, que un no més en quina carta que
duru i en responda com un marell per tenèncs de mals pit-
jans. Molt exiliats de pès pès se'n van rodar per Barcelona.
Els uns, adaptant-se fàcilment, fent la viva-viva i cercant una
geixa que els permeti fer les digestions sense quars molts de-
caps. Altres refusen dignament la indiferència, quan no es
du tractilitat dels bon-vivants (els "nous" i els batiflers). Pero tots
els actius de resposte, els que s'apareixen, els que no posseïen
poder-se i ho diminuixen, els que tornen i els que trauuen
volent marxar, supreixen un requisit d'esperació que s'ha
dit que viu tranquil, tement (o esperant) quins rabs
quins apocaliptics endevinaments. A mi clàmiquem entre
els que creuen que mereix ser clàmitat i et diré que la
més d'esperació es cada dia més feixa. Son tants els
desenqamps nebots, que m'he tornat exceptiu i, desitjant mol-
tes coses, no crec en cap ni expeso res. Per més que viure
~~encassada~~ han i tranquil·litat.

Un desig tant simple no est requir, per això, que nomi-
pus fossi satisfet. Quodcumque més nica ha han dels cenen-
tirs. Si la gent no es belliça i perquè no es deixen. Cap
llibertat no existeix: ni per a viatjar lliurement (necessiten
el sostenus de valor-constantes), ni per a escriure, ni per a
leggir, ni per a reunir-se, ni per felicitar i comerciar,
ni per a fer un àpat. Està controlat, intervinguat, fin-
ançat, torrat, encandallat i a disposició del "Gato".
ells importos no exiguen tot i la vida en moltes pels que
han pogut agafar la vaca pels apèndix per on dóna la llet.
Es diu d'una caricatura (fo no la he vista), on apareix una
veca grama i lluenta que figura Espanya. Els braquers
els detenen, quelabres, un mandamaià i un anglès; i un
polí de espanyol engravelat xula la ana. Si no es exacta-
ment la realitat, en la que creu el "polí", per la manca
d'oli, de mire, d'any, de mongetes, de ciprins, de pi, de
taronges, de plàtans... pwo per productes autòctons. Perquè
torni el cafè, el cacau i altres aliments que normalment
si importaven, han desaparegut del consum normal.

2

No et crequis, ara, que molaltres patint de nos. Per mitj. a-
tic en una situació més legiada (paixó en el seu lloc).
mònic), i tot allò que pot preferir bones el mercat negre, no
maneu a casa. El cafè (a uns 80.- 100.) els preuen millor que
mai; l'oli (entre 80 i 100 pts. litre, segons períodes i circumstan-
cias) no ens ha mancat mai. El pa d'estoc però es tant les
com abans a uns 121.- la barretxa de 800 grs.... enaix!.. I tot
her l'andie. En l'actualitat els cans en paquen a uns 40.- la
dotzena i un kilo de salnitxer val 70.- pts. El perril es
a 125.- pts. Kilo!... Es a dir que quanques un peu de peletes
i els estriperitos te les eixuguen que dona gust. Per això
que cada dia hom s'abampi a fer-ne de nous, i treure'n
d'una no se n'han acabat els reserves
d'allà on viuui. Encara no se n'han nistenes més a que, ara que
i cada dia que desbordem nous nistenes més a que, ara que
el Nadal, en Joan coneixrà la feta ben explendida; que es
"Reis" (per enaix ha confirmat que l'any passat li rebé "qui-een-
va ser esfarris inaudits de discriminació) li satisferrà tots
els llimonins que pugui venir com sempre.... Per altre banda
la cura de Sella Herre se reforçarà. Es i cada any, cada
mes (her no dir cada dia), un nou estrull hi arriba res-
mes. (her no dir cada dia), un nou estrull hi arriba res-
mes, que ens fa fer estrimer més. No pensem fer de
la cara sinó, més la primavera, la regom de l'espríncipe en la
seva especialitat de Calendaris i articles de propaganda i
reclam, i cada any més en augmentar la xifra de vendes
i els profits. Els amics meus i de la mare, doncs, ultre
la felicitat de Joan (a la que estem plenament dedicats)
es xifren en esperar el dia en que perquem abraçar-los.
Tet altre ideal, denys, esplèndida o il·lusion, quedan im-
pedits (foros, diré), al suprem de felicitat dels
fills, i els nets, i esperar una vellera tranquil·la.

Així un proveïda va "obsequiar-me" amb una
"certa maridet" esplèndida. Dies abans havia rebut d'un
altre un llibre de biografies molt i temptador. La història
que encara algú altre de bona fe es recordi de mi. Així
jo a Joan li dona un alegrois tant espectaculars, que es
el millor dels presents que rebrem.

Carri començaria les vacances de Nadal. Aquell any
ha treballat de tò de tò. Cada mes ha estat distingit amb
mencions honorífica, i en dels primers del seu curs i reci-
bí-hi doncs, però, tal quantitat de "delets" que no es

deix en en pocs feines temps per cap explotar. Per això no t'excus haurà quan pot deixar la ploma, els brellets encolats, si no es ~~en~~ sent amb ànimus d'escriure una ratlla més. Per aquells dies de vacances els han donat un "delsos"; sinistre, però, si un dia estabes es hauria d'interessar a tantes obligacions per a dedicar-te uns més.

Més el que m'expliques de les teves actuals activitats ens omplirà de satisfacció. No dubtem pas de la teva competència, ni tampoc de la teva perseverança en el compliment d'obligacions que, per altra banda, et son tan agradoses.

No hem natiugut que la Sr. París ja fa dies ve arribar a Barcelona, però ho hem natiugut avui. No ens ha natiugut a nosaltres, encara, amb tanta il·lúsió que esperem el vostre present!

Entie a punt de marxar cap a Mèxic una remarcada que diu que hi ha per a canviar, en sembla que m'ha dit amb tota Sanalue. Ella es diu "Turnalde i Porta" uns pressupostos d'estigmatització per la empresa "Badalona, S.A" (Santil·lana o importadora de licors). Si he donat l'adreça del seu estudi i posteriorment cito.

Heix altre apunt espai per la mare. Però rebò retomada la carta que t'indic... per trobar equivalent l'adreça i no m'he quedat sense aquesta en retindre ni un minut. Perquè passa això: ha estat del moment apartir per posar el "cas de llunita" de veigades returades vari dies en apartament.

M'encarregue molts afectuosos saluts per a tu i la mare i tota mena de ventures en Canyelles, que vulguis den seguit l'últim de mire reunits.

Jo m'arribaré als mateixos darrers i entra en casa arrat natiuguer més enles mires.

Un abraç ben fort del vostre

mare
Aedes